

Innst. S. nr. 348

(2000-2001)

Innstilling frå næringskomiteen om statens eierandel i Telenor ASA

St.prp. nr. 95 (2000-2001)

Til Stortinget

SAMANDRAG

Ved behandlingen av St.prp. nr. 66 (1999-2000) Om Telenor, jf. Innst. S. nr. 242 (1999-2000), fattet Stortinget 14. juni 2000 blant annet følgende vedtak:

"Regjeringa får fullmakt til å selje staten sine aksjar i Telenor AS gjennom ein kombinasjon av emisjon og direkte nedsal av staten sine aksjar, men då slik at eigardelen utgjer minst 51 pst."

For å øke Telenors industrielle muligheter og verdien av statens aksjer foreslår Regjeringen i proposisjonen at statens eierandel i Telenor skal kunne reduseres ned mot 34 pst.

Regjeringen er kommet til at det vil være riktig for staten som dominerende eier i Telenor å legge til rette for at selskapet lettere skal kunne delta i strukturendringer som skjer innen bransjen. En legger til grunn at det vil være nødvendig for selskapet å delta i allianser med andre selskaper dersom det skal kunne opprettholde sin konkurransedyktighet på lengre sikt, og at dette også vil være den beste måten staten kan bidra til å sikre og øke aksjonærverdiene i selskapet på. Det legges til grunn at en reduksjon av statens eierandel i Telenor ASA vil skje gjennom en kombinasjon av emisjon og direkte nedsalg av statens aksjer.

MERKNADER FRÅ KOMITEEN

Medlemene i komiteen frå Arbeidarpartiet, Erling Brandsnes, Gunnar Breimo, Mimmi Bæivi, Karin Kjølmoen, Kjell Opseth og Rita Tveiten, frå Kristeleg Folkeparti, Randi Karlstrøm og Jon Lilletun, frå Høgre, Ansgar Gabrielsen og Ivar Kristiansen, frå Framstegspartiet, Øystein Hedstrøm, frå Senterpartiet, leiar Morten Lund, frå Venstre, Leif

Helge Kongshaug, og representanten Terje Knudsen, meiner det er viktig å sikre at Noreg har ei konkurransedyktig og sterk teleindustri. Dette er ein kunnskapsindustri med høg grad av internasjonalisering og som gjer rom for vekst og sysselsetting i framtida.

Fleirtalet i komiteen, alle unnateke medlemene frå Høgre, Framstegspartiet, Senterpartiet og representanten Terje Knudsen, meiner derfor det vil være nødvendig og riktig å maksimere Telenor si evne til industriell utvikling i framtida, samstundes som selskapet blir sikra ein nasjonal forankring.

Fleirtalet har merka seg at den internasjonale teleindustrien er i rask endring og at det stadig skjer omstruktureringar både innanfor og på tvers av landegrensene. Utviklinga blir prega av stadig større einingar ved at selskap blir kjøpt opp eller blir slått saman. Den internasjonale utviklinga vedkjem naturlegvis også Telenor.

Fleirtalet meiner på denne bakgrunn at staten sin eigardel kan reduserast ned til 34 pst. Eit eigarskap på denne storleiken medfører at ein kan hindre eventuelle vedtektsendringar. Selskapet kan derfor sikrast ei nasjonal forankring gjennom det statlege eigarskapet.

Fleirtalet meiner det er rett å leggje til rette for at Telenor skal kunne delta i den raske strukturendringa som skjer i bransjen og at det kan vere nødvendig for selskapet å delta i alliansar med andre aktørar for å kunne forbli konkurransedyktig også på lang sikt. Staten som dominerande eigar har eit særskilt ansvar for å leggje til rette for at Telenor også i framtida forblir eit sterkt og konkurransedyktig selskap.

Fleirtalet har merka seg at Regjeringa meiner det vil bli oppfatta positivt av marknaden dersom den nedre grense for staten sitt eigarskap blir sett ned frå 51 til 34 pst. Ein slik reduksjon vil kunne medføre at Telenor-aksja blir meir likvide samt at det vil vere eit signal

om at selskapet vil bli meir aktivt i dei strukturendringane som skjer i denne marknaden.

Fleirtalet meiner at ein slik reduksjon kan bli reservert oppkjøp betalt med aksjar i Telenor, eller emisjonar for å kunne gjennomføre ekspansjon.

Fleirtalet vil peike på at dette vil auke Telenor sine industrielle evner og på lenger sikt auke verdien av staten sine aksjar i selskapet.

Fleirtalet viser vidare til merknad i Innst. S. nr. 197 (1998-1999) der eit fleirtal i samferdselskomiteen, medlemene frå Arbeidarpartiet, Kristeleg Folkeparti, Senterpartiet og Venstre, uttala:

"Flertallet vil peke på at landsdekkende leveringsplikt, maksimalpriser og utførelse av samfunnsoppgaver i dag er pålagt Telenor i kraft av selskapets ledende posisjon i det norske telemarkedet og uavhengig av eierskapet til selskapet."

Fleirtalet har merka seg at dette ikkje er omtala i proposisjonen. Fleirtalet vil peike på at Telenor sine plikter er knytte til konsesjonsvilkår, og føreset at nedsal ikkje har konsekvensar for Telenor sine plikter med tanke på leveringsplikt, maksimalprisar og utføring av samfunnsoppgåver.

Fleirtalet syner til at det er vedtektsfesta at hovudkontoret skal vere i Norge. Fleirtalet vil understreke at det er særdeles viktig at hovudkontor, viktige strategiske funksjonar og hovudkontor for mobil- og satellittfunksjonar framleis blir i Norge.

Fleirtalet vil understreke at selskapet også i framtida må vere aktiv og spele ei sentral rolle innan forskning og utvikling i Norge.

Fleirtalet har elles ikkje merknader og tilrår Stortinget å gjere vedtak i samsvar med proposisjonen.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Arbeiderpartiet, mener det er ønskelig å stimulere til forskning og utvikling, og ønsker å innføre ordninger som stimulerer næringslivets egen FoU-innsats. Det vises til Innst. S. nr. 305 (2000-2001) og Innst. S. nr. 325 (2000-2001) der flertallet ber Regjeringen om å innføre en ordning med skattefradrag for FoU-utgifter i tråd med Hervik-utvalgets forslag.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre vil innledningsvis vise til den korte behandlingstiden saken har fått i Stortinget. Proposisjonen ble fremmet i Statsråd 1. juni og avgis 12. juni 2001. Med utgangspunkt i sakens store nasjonale betydning mener disse medlemmer at saken burde fått en langt grundigere behandling.

Komiteens medlemmer fra Høyre mener det er styrets oppgave ut fra forretningsmessige hensyn å vurdere hvilke behov selskapet har for emisjon. Det er ikke Stortingets oppgave å ta stilling til omfanget av emisjoner i Telenor. Det må være Telenors strategier og investeringsplaner som avgjør omfanget av emisjo-

ner. Disse medlemmer vil understreke at det ikke er aktuelt for staten å delta i framtidige emisjoner i selskapet.

Disse medlemmer har merket seg at telebransjen gjennomgår store strukturelle endringer ved globalisering av markedene og konvergens på teknologisiden. Det kan derfor bli nødvendig for Telenor å inngå fusjoner og strategiske allianser med kryseierskap. Å opprettholde krav om en statlig eierandel selv på 34 pst. kan avskjære Telenor fra denne type samarbeid. Disse medlemmer vil vise til at stadig større deler av Telenors virksomhet befinner seg utenlands og er eksponert for betydelig risiko. Å opprettholde en høy statlig eierandel medfører at store statlige verdier utsettes for en betydelig og uheldig risikoeksponering.

Disse medlemmer har merket seg at Regjeringen mener det vil bli oppfattet positivt av markedet dersom den nedre grense for statens eierskap blir nedsett fra 51 til 34 pst. En slik reduksjon vil kunne medføre at Telenor-aksjene blir mer likvide, samt at det vil være et signal om at selskapet vil bli mer aktivt i de strukturendringene som skjer i dette markedet.

Disse medlemmer mener at staten på sikt skal selge seg helt ut av Telenor.

Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

"Regjeringen får fullmakt til å selge statens eierandel i Telenor gjennom en kombinasjon av emisjon og direkte salg av statens aksjer."

Disse medlemmer vil subsidiært støtte forslaget i proposisjonen.

Disse medlemmer viser til brev fra Telenor til næringskomiteen av 11. juni 2001 (vedlagt) og deler Telenors syn om at det er ønskelig at selskapets vedtekter følger det som er et normalt mønster for børsnoterte selskaper. Dersom vedtektene nedfeller andre målsettinger enn de forretningsmessige, risikerer man å redusere verdien på selskapet og svekke selskapets muligheter til å hente inn ny egenkapital.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og representanten Terje Knudsen har merket seg at Regjeringen foreslår å øke Telenors industrielle muligheter samt gjøre aksjen mer likvid gjennom å åpne for en reduksjon i den statlige eierandelen i selskapet. Dette kan skje gjennom emisjon og salg av statens eierandeler.

Disse medlemmer er enige i at Regjeringen gis fullmakt til å redusere sin eierandel i selskapet. Selskapet bestemmer selv fremdriften basert på forretningsmessige vurderinger. Disse medlemmer vil likevel slå fast at Fremskrittspartiet ikke støtter statlig deltakelse i fremtidige kapitalutvidelser knyttet til strukturtransaksjoner. Disse medlemmer mener at etter børsnotering og påbegynt delprivatisering må det være selskapets ledelse og styre som på normal måte i forhold til sine aksjonærer styrer selskapets virksom-

het og vurderer hvilken kapitalstruktur, utbyttepolitikk og lønnsomhetskrav som bør danne grunnlaget for den langsiktige forretningsutvikling og verdiskapning.

Disse medlemmer vil minne om Fremskrittspartiets forslag i Innst. S. nr. 242 (1999-2000) om Telenor.

Disse medlemmer viser til standpunktet om at de gjenværende statlige aksjer en stund etter børsnotering og delprivatisering overføres til et omorganisert og utvidet folketrygdforbund knyttet opp til Folketrygdens langsiktige pensjonsforpliktelser og at dette fondet deretter vil forvalte de rettigheter disse aksjer medfører. Dette vil sikre at selskapet får en profesjonell og forretningsmessig styring og at det vil bli ført en forsvarlig utbyttepolitikk.

Disse medlemmer vil peke på at de statlige aksjene i selskapet i realiteten er eid av den norske befolkning. Ved behandling av St.prp. nr. 66 (2000-2001) Om Telenor foreslo Fremskrittspartiet at 10 pst. av aksjene skulle deles ut til de reelle eiere, basert på norsk statsborgerskap og registrering i Folkeregisteret på datoen for nyemisjonen. Disse medlemmer viser til at egendisponering av eierandeler vil føre til en gigantisk opplæring av den norske befolkning i det å være aksjonær og eier.

Disse medlemmer vil hevde at nasjonalt eierskap ikke i seg selv nødvendigvis gjør en statlig eierandel på 51 eller 34 pst. og at dette eierskapet ikke gir noen garanti for en fornuftig og god forretningsmessig styring av selskapet. Disse medlemmer vil påpeke at det som eventuelt kan være av verdi for det norske samfunn er å bevare hovedkontoret i Norge, samt å ha innflytelse over de viktigste utviklingsprosjekter. Telenor er en meget viktig teknologisk og industriell motor som kan danne grunnlag for videre næringsutvikling i Norge. Disse medlemmer mener dette kan sikres ved å etablere en såkalt "gylden" aksje på statens hånd som gir veto når det gjelder endringer i selskapet, som et alternativ til en statlig eierandel på et visst nivå. Disse medlemmer viser til Fremskrittspartiets forslag om dette i Innst. S. nr. 242 (1999-2000) Om Telenor.

Komiteens medlem fra Senterpartiet viser til betydningen av å ha et sterkt Telenor med nasjonal forankring for å sikre landsdekkende tilbud av moderne og avansert tele og IT.

Dette medlem vil peke på at hovedmålene for telepolitikken er å sikre at alle husstander og bedrifter over hele landet får tilgang til grunnleggende teletjenester av høy kvalitet og til lavest mulig pris. Telenor ASA har som en del av konsesjonsvilkårene en plikt til å levere de pålagte landsdekkende teletjenestene. Dette medlem vil understreke at disse målsettingene ligger fast også etter at det er innført alminnelig konkurranse i telemarkedet, og ved privatisering. Dette medlem viser i den forbindelse til Innst. S. nr. 197 (1998-1999) hvor flertallet i samferdselskomiteen,

Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre, uttaler følgende:

"Flertallet vil peke på at landsdekkende leveringsplikt, maksimalpriser og utførelse av samfunnsoppgaver i dag er pålagt Telenor i kraft av selskapets ledende posisjon i det norske telemarkedet og uavhengig av eierskapet til selskapet."

Dette medlem konstaterer at det i proposisjonen ikke sies ett ord om hvordan et statlig nedsalg på eiersiden kan komme til å innvirke på selskapets prioriteringer av de pålagte samfunnsoppgavene. Dette medlem antar at hensynet til disse oppgaver var en hovedårsak til at Stortinget så sent som 14. juni 2000 fastslo at Statens eierandel ikke skulle redusere til under 51 pst.

Dette medlem vil videre vise til at Telenor er en av landets største arbeidsgivere med over 16 000 ansatte i Norge og 5 400 ansatte i utlandet. Det går ikke fram av proposisjonen at det foreslåtte nedsalget er drøftet med de ansatte. Ut fra kommentarer i media og i høring i næringskomiteen er de ansatte urolige over hva konsekvensene for arbeidsplassene kan bli. Dette medlem mener det er av avgjørende betydning å sikre at hverken Telenors hovedkontorfunksjoner eller sentrale og regionale utviklingsmiljøer blir svekket ved eventuelle endringer i statlige eierandeler eller andre større selskapsendringer.

Dette medlem etterlyser en mer langsiktig politikk for forvaltning av det statlige eierskapet. Dette medlem mener at før det tas endelig stilling til realitetene i forslaget, er det nødvendig med en gjennomdrøfting av betydningen av og formålet med statlig eierskap. Dette medlem viser i den forbindelse til forslag i Dokument nr. 8:132 (2000-2001) om å be Regjeringen utrede og foreslå en ny organisering av det statlige eierskapet i selskaper som er organisert som aksjeselskaper og som driver forretningsvirksomhet. Senterpartiet ønsket en debatt om dette før Stortinget tar ferie, nettopp som følge av Telenor-saken. Dette er nå avvist av Stortinget. Dette medlem mener det er nødvendig med en gjennomdrøfting av betydningen av og formålet med statlig eierskap, før man tar endelig stilling til den foreliggende saken.

Dette medlem vil vise til at mye av nasjonens sparekapital er samlet på statens hånd. Dette medlem ser denne statlige kapitalstyrken som et konkurransefortrinn som må utnyttes, bl.a. ved å bidra med risikokapital i norsk næringsliv, eie strategiske selskaper som forvalter naturressurser og infrastruktur, og bidra til nasjonalt eierskap der det kan være fare for oppkjøp og utflagging av viktige selskaper. Dette medlem er opptatt av at det statlige eierskapet er organisert og forvaltet på en slik måte at det oppleves som positivt av de som leder og arbeider i de aktuelle selskaper. Dette medlem viser til videre begrunnelse i Dokument nr. 8:132 (2000-2001) og fremmer følgende forslag:

"Stortinget ber Regjeringen utrede og foreslå en ny organisering av det statlige eierskapet i selskaper som er organisert som aksjeselskaper og som driver forretningsvirksomhet."

Dette medlem registrerer at Telenor er inne i en positiv utvikling. Dette medlem stiller seg derfor undrende til at Regjeringen i proposisjonen framstiller det statlige eierskapet i Telenor som en ulempe både for selskapet og for staten som eier. Telenor har stor forretningsmessig handlefrihet innenfor dagens eierform, og det vises i den forbindelse til at Telenor i år 2000 investerte for i alt 50,7 mrd. kroner. Dette medlem vil minne om at Telenors børsnotering først skjedde 4. desember 2000, og at selskapet før den tid var avhengig av vedtak i Stortinget bl.a. for å skaffe ekstra egenkapital. Dette medlem mener at nettopp utviklingen innenfor Telenor er et godt eksempel på at det å være heleid statlig selskap ikke er til hinder for å oppnå gode resultater i et marked preget av sterk internasjonal konkurranse.

Dette medlem går imot å redusere statens eierandel i Telenor ASA ned mot 34 pst. med bakgrunn i den begrunnelse og den spinkle utredning som er presentert for Stortinget.

Dette medlem mener at alle de argumenter om markedssituasjonen og om endringene i Telenors bransje som er omtalt i proposisjonen, var velkjente for Regjeringen og Stortinget ved forrige behandling i mai 2000.

Dette medlem mener det er oppsiktsvekkende at det i proposisjonen og gjennom statsrådets kommentarer er skapt inntrykk av at en statlig eierandel over 34 pst. er unødvendig og endog en ulempe for et børsnotert selskap. Dette medlem mener en tilslutning til anbefalingen om å redusere eierandelen til 34 pst. vil bli oppfattet som en aksept for begrunnelsen. Dette medlem vil minne om at Stortinget nylig har vedtatt å beholde en eierandel på 80 pst. ved børsnoteringen av Statoil, og at Stortinget 19. juni 1999 fattet følgende vedtak angående eierskap i Hydro:

"Regjeringen gis fullmakt til å kjøpe aksjer i Norsk Hydro ASA opptil 51 pst. statlig eierandel, på det tidspunkt Regjeringen eventuelt finner det aktuelt."

Dette medlem viser til at regjeringen Stoltenberg, da den la frem forslag om å delprivatisere Telenor i mai 2000, la stor vekt på å sikre et nasjonalt forankret eierskap til Telenor. I St.prp. nr. 66 (1999-2000) uttaler Regjeringen følgende:

"Regjeringa ser det som viktig å sikre eit nasjonalt forankra eigarskap til Telenor og foreslår at staten opprettheld 51 pst. eigardel i selskapet. Fordi det er få store norske private aksjonærar og småspararsegmentet av aksjemarknaden er lite utvikla i Noreg, er det naturleg at staten er ein langsiktig eigar i Telenor."

Dette medlem mener det vil være et eksempel på det motsatte av langsiktighet dersom Stortinget bare ett år senere skulle gjøre vedtak om et så kraftig nedsalg.

Dette medlem vil påpeke at Senterpartiet var villig til å redusere den statlige eierandelen ved den planlagte fusjonen av Telenor og Telia. Dette medlem vil presisere at dette standpunktet var knyttet til svært detaljerte forutsetninger, bl.a. om de to landenes samlede eierandeler, styresammensetning og vedtektenes utforming. Senterpartiets primære standpunkt om at statens eierandel ikke skal under 51 pst. kan bli endret når et forslag er knyttet til en konkret plan for en større verdiskapende strukturell transaksjon i bransjen.

FORSLAG FRÅ MINDRETAL

Forslag fra Høyre:

Forslag 1

Regjeringen får fullmakt til å selge statens eierandel i Telenor gjennom en kombinasjon av emisjon og direkte salg av statens aksjer.

Forslag fra Senterpartiet:

Forslag 2

Stortinget ber Regjeringen utrede og foreslå en ny organisering av det statlige eierskapet i selskaper som er organisert som aksjeselskaper og som driver forretningsvirksomhet.

TILRÅDING FRÅ KOMITEEN

Komiteen har elles ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjere slikt

vedtak:

Stortinget samtykker i at Regjeringen får fullmakt til å redusere statens eierandel i Telenor ASA ned mot 34 pst. gjennom en kombinasjon av emisjon og direkte nedsalg av statens aksjer.

Oslo, i næringskomiteen, den 12. juni 2001

Morten Lund
leiar

Kjell Opseth
ordførar og sekretær

Vedlegg 1**Brev fra næringskomiteen til Nærings- og handelsdepartementet v/statsråden, datert 11. juni 2001****Vedrørende St.prp. nr. 95 (2000-2001) og høring i komiteen 11. juni 2001**

Næringskomiteen har for tiden St.prp. nr 95 (2000-2001) Statens eierandeler i Telenor ASA, til behandling.

Komiteen vil i denne sammenheng vise til Innst. S. nr. 27 (2000-2001) fra næringskomiteen om kapitalutvidelse i Statkorn Holding ASA - jfr. St.prp. nr. 4 (2000-2001) - og følgende romertallsvedtak:

"V

Stortinget ber Regjeringa sikre at det framleis er vedtektsfesta at hovudkontoret i Statkorn Holding skal vere lokalisert i Noreg.

VI

Stortinget ber Regjeringa sikre at det er vedtektsfesta at den statlege eigarandelen i selskapet skal vere minimum 34 pst. Tilhøvet skal registrerast i VPS/aksjeeigarregisteret.

VII

Stortinget ber Regjeringa sikre at det i føremålsparagrafen er vedtektsfesta at selskapet skal ha ei aktiv rolle knytt til forskning og utvikling i marin sektor og opprettsnæringa."

Komiteen ber om departementets synspunkter på tilsvarende forslag i angjeldende sak.

Av hensyn til komiteens arbeide ønskes svar innen mandag 11. juni kl. 1700.

Vedlegg 2**Brev fra Nærings- og handelsdepartementet v/statsråden til næringskomiteen, datert 11. juni 2001****St.prp. nr. 95 for 2000-2001 Statens eierandel i Telenor ASA, og høring i komiteen 11. juni 2001**

Det vises til komiteens brev av dags dato. Ved vurdering av komiteens henvendelse legger jeg til grunn Stortingets behandling av Telenor og de proposisjoner

og de innstillinger som gikk forut for børsintroduksjonen.

Med dette som bakgrunn er Nærings- og handelsdepartementet enig i de synspunkter og holdninger som komiteen fremsetter. Punktene vil være bærende for departementets forvaltning av statens aksjer i Telenor ASA.

Vedlegg 3**Brev fra næringskomiteen til Telenor ASA v/finansdirektør Torstein Moland, datert 11. juni 2001****Vedrørende St.prp. nr. 95 (2000-2001) og høring i komiteen 11. juni 2001**

Næringskomiteen har for tiden St.prp. nr 95 (2000-2001) Statens eierandeler i Telenor ASA, til behandling.

Komiteen vil i denne sammenheng vise til Innst. S. nr. 27 (2000-2001) fra næringskomiteen om kapitalutvidelse i Statkorn Holding ASA - jfr. St.prp. nr. 4 (2000-2001) - og følgende romertallsvedtak:

"V

Stortinget ber Regjeringa sikre at det framleis er vedtektsfesta at hovudkontoret i Statkorn Holding skal vere lokalisert i Noreg.

VI

Stortinget ber Regjeringa sikre at det er vedtektsfesta at den statlege eigarandelen i selskapet skal vere minimum 34 pst. Tilhøvet skal registrerast i VPS/aksjeeigarregisteret.

VII

Stortinget ber Regjeringa sikre at det i føremålsparagrafen er vedtektsfesta at selskapet skal ha ei aktiv rolle knytt til forskning og utvikling i marin sektor og opprettsnæringa."

Komiteen ber om departementets synspunkter på tilsvarende forslag i angjeldende sak.

Av hensyn til komiteens arbeide ønskes svar innen mandag 11. juni kl. 1700.

Vedlegg 4**Brev fra Telenor v/Torstein Moland til næringskomiteen, datert 11. juni 2001****Statens eierandel i Telenor ASA -
vedtektsendringer**

Vi viser til komiteens brev til Telenor ASA v/under-
tegnede av dagens dato.

Komiteen ber om Telenors synspunkter på enkelte
problemstillinger som er konkret knyttet til forslag om
kapitalutvidelse i Statkorn Holding ASA, og som vi
oppfatter å være følgende;

1. Vedtektsfesting av at hovedkontor for virksomhe-
ten skal være i Norge,
2. Vedtektsfesting av at Statens eierandel skal være
minimum 34%, samt tilsvarende registrering i
VPS, og
3. Vedtektsfesting i selskapets formålsparagraf at sel-
skapet skal ha en aktiv rolle knyttet til forskning og
utvikling innen telekomsektoren.

Generelt ser Telenor det som ønskelig at selskapets
vedtekter følger det som er normalt mønster for børs-
noterte selskaper i størst mulig grad.

Ad 1. Telenor har vedtektsfestet at virksomhetens
forretningskontor skal være i Oslo, jf. vedtektenes § 2
som lyder: "Selskapets forretningskontor er i Oslo".
Endringer i vedtektene på dette punkt krever 2/3 fler-
tall. Dersom Staten opprettholder en eierandel på 34%,

vil ikke det kunne foretas endringer i vedtektene uten
at Staten samtykker i det.

Ad 2. Når det gjelder spørsmålet om å vedtektsfeste
at den statlige eierandel i selskapet skal være minimum
34%, bør det vurderes på bakgrunn av at staten til
enhver tid vil ha kontroll med sin egen eierandel. En
vedtektsfesting vil derfor ikke gi ytterligere sikkerhet,
da det i tilfelle kreves ny Stortingsbehandling om sta-
ten skal gå under 34% eierandel.

Ad 3. Telenor har i dag omfattende forskning og
utvikling knyttet til sin virksomhet, ut fra forretnings-
messige vurderinger av at det er nødvendig for å sikre
og ivareta en ledende posisjon i bransjen. Det vil Tele-
nor fortsette med også i framtida.

En vedtektsfesting som foreslått vil imidlertid kunne
gi inntrykk av at Telenor skal ha et omfang på denne
virksomheten utover det som kan begrunnes forret-
ningsmessig.

Vi kan derfor heller ikke her se at det er grunnlag for
å vedtektsfeste at Telenor skal ha en aktiv rolle knyttet
til forskning og utvikling innen telekomsektoren. Stor-
tinget sikrer dette best ved å legge til rette for gode for-
retningsmessige rammevilkår for Telenor og ordninger
som stimulerer næringslivet til å satse på forskning og
utvikling.

Vedlegg 5**Brev fra næringskomiteen til Nærings- og handelsdepartementet v/statsråden,
datert 12. juni 2001****Vedrørende St.prp. nr 95 (2000-2001)**

Næringskomiteen har for tiden St.prp. nr 95 (2000-
2001) Statens eierandeler i Telenor ASA, til behand-
ling. I høring i komiteen 11. juni og i notat av samme
dato til komiteen har Telenor bedt om at Stortinget gir

Regjeringen fullmakt til å delta i kapitalutvidelse i sel-
skapet på inntil 15 mrd. kroner.

Komiteen ber om departementets vurdering av denne
problemstillingen. Notat fra Telenor følger vedlagt.

Av hensyn til komiteens arbeide ønskes svar innen
tirsdag 12. juni kl.1400

*Undervedlegg***Om å redusere statens eierandel i Telenor til 34 %
Av konsernsjef Tormod Hermansen**

1. De internasjonale investorer er avgjørende for
Telenors aksjekurs, og for disse er Telenor foreløp-
pig ikke spesielt i fokus. Telenor er et lite selskap
med en lite likvid aksje. En krone tjent av Telenor
har mindre verdi i aksjemarkedet enn en krone
tjent av andre teleselskaper. Statens høye eierandel
2. og den lave aksjeomsetningen dette medfører er en
av grunnene til selskapets lave aksjekurs.
2. Situasjonen i dag er at Regjeringen har fullmakt til
å redusere statens eierandel ned til 51% ved utvan-
ning eller salg av aksjer. Staten har ikke uttrykte
retningslinjer for hvordan og hvor raskt eierande-

- len i tilfelle vil bli redusert. I Telenors prospekt refereres det til at staten vil utøve eierskapet profesjonelt i samsvar med vanlig forretningsmessig praksis. Staten vil likevel ha mulighet for å få gjennomført sin vilje selv om den ikke skulle være forretningsmessig begrunnet.
3. Det er en rekke grunner til at grensen på 51 % bør reduseres til 34%. Det vil imidlertid være svært uheldig om staten la opp til en betydelig direkte nedslag, enten det skulle være av politiske grunner eller for å få penger i kassa. Bare forventningen om dette vil legge en alvorlig demper på aksjekursen. En reduksjon av statens eierandel til 34% må derfor reserveres for oppkjøp betalt med Telenoraksjer, eller emisjoner for å kunne gjennomføre ekspansjon.
  4. Behandlingsprosessen blir enklere når det er tilstrekkelig med en regjeringsbeslutning i forbindelse med for eksempel oppkjøp betalt med Telenoraksjer i et omfang som ville bringe Statens andel under 51 %. For det første vil en slippe stortingsbehandling som er en fordel sett fra selskapets side. Dessuten vil det la seg gjøre å gjennomføre slike transaksjoner også når Stortinget ikke er samlet, uten den dramatikken det ville være å innkalle Stortinget særskilt.
  5. Stortingsbehandling av slike transaksjoner etterlater hos potensielle partnere et inntrykk av at Telenor fortsatt er et sterkt politisert selskap. Telenor har erfaring for at dette virker negativt og svekker selskapets muligheter for å gjennomføre større oppkjøp. Eksempelvis har problemstillingen vært sterkt fremme i samtalene med SBC om Tele-Danmark. Enkle beslutningsprosedyrer og en uttrykt vilje til å gå under 50%, vil for våre motparter redusere risikoen og øke viljen til store strukturelle transaksjoner. Derfor vil det øke Telenors industrielle muligheter og på lengere sikt verdien av statens aksjer.
  6. Et vedtak om å redusere grensen fra 51% til 34% vil av markedet bli oppfattet positivt:
    - Det er et signal om at staten er villig til å oppgi majoritetskontrollen med Telenor. Det vil gjøre Telenoraksjen mer attraktiv.
    - Det er et signal om at staten er innstilt på at selskapet skal kunne delta i strukturendringene i bransjen. Investorene vil se på Telenor som en mer sannsynlig deltaker i verdiskapende strukturelle transaksjoner.
    - Staten kan bli oppfattet som en mer finansiell og profesjonell investor, selv om den norske stat og vårt politiske miljø i så måte ikke har et spesielt godt omdømme i markedet.
  7. Selv om det ikke skulle dukke opp en aktuell transaksjon i den nærmeste fremtid, vil en beslutning om å gi fullmakten til regjeringen, umiddelbart bli lagt merke til og satt pris på i markedet.
  8. Det vil samtidig være en fordel om regjeringen fikk en fullmakt til å delta i kapitalutvidelse i selskapet innenfor en nærmere fastsatt ramme, f. eks inntil 15 MRD kroner. I forbindelse med store strukturtransaksjoner og andre oppkjøp vil det ofte være nødvendig med betydelige kontantvederlag. Det er begrenset hvor mye Telenor kan lånefinansiere og samtidig beholde en sterk kreditt-rating. I et svakt aksjemarked er det også svære begrensede muligheter for å gjennomføre emisjoner utelukkende rettet mot markedet. I tillegg til de gevinster Telenor har oppnådd i Tyskland og Irland, må selskapet avhende ytterligere eiendeler for å finansiere ekspansjon av kjernevirksomheten. Det vil være en klar fordel om Telenor i gitte situasjoner kunne gjennomføre kapitalutvidelser rettet mot staten, eventuelt at staten kan bidra med sin forholdsmessige andel av emisjoner rettet mot eksisterende aksjonærer. Slike situasjoner kan oppstå på kort varsel i forbindelse med store transaksjoner. Da er det en fordel med så raske og enkle beslutningsprosesser som mulig. En fullmakt til regjeringen vil gjøre beslutningsprosessene enklere og vil dermed kunne gi Telenor større industrielle muligheter.

11. juni 2001

Vedlegg 6**Brev fra Nærings- og handelsdepartementet v/statsråden til næringskomiteen, datert 12. juni 2001****St.prp. nr. 95 for 2000-2001 Statens eierandel i Telenor ASA, og høring i komiteen 11. juni 2001**

Det vises til høring i komiteen 11. juni, og brev av dags dato vedlagt Telenors notat av 11. juni til komiteen. Selskapets ledelse tar her opp spørsmålet om det kunne være hensiktsmessig at regjeringen fikk en fullmakt til å delta i en kapitalutvidelse i Telenor ASA innenfor en fastsatt ramme, for eksempel inntil 15 mrd. NOK. I forbindelse med store strukturtransaksjoner og

andre oppkjøp vil det ofte være nødvendig med betydelige kontantvederlag. Komiteen ber om departementets vurdering av denne problemstillingen.

Nærings- og handelsdepartementet vil vise til at generalforsamlingsvedtak 10. november 2000 ga Telenors styre en generell fullmakt til å forhøye aksjekapitalen med inntil 10 pst, slik at selskapet fikk egne aksjer som kunne benyttes ved oppkjøp av eller fusjoner med andre virksomheter og gjøre selskapet bedre

rustet til ytterligere ekspansjon. Denne fullmakten gjelder til 1. juli 2002. Ved vedtak på årets generalforsamling 10. mai 2001 fikk styret videre en fullmakt til å disponere den overskytende del (etter 4. desember 2001) av de såkalte bonusaksjer.

Det kam oppstå situasjoner hvor det kan være behov for at aksjonærene legger inn ytterligere egenkapital for å finansiere nye strukturtransaksjoner og andre oppkjøp. Disse emisjonene vil måtte være forretningsmessig basert og bli positivt mottatt i markedet, slik at aksjeverdiene sikres. Departementet legger til grunn at dette vil være balanserte emisjoner hvor alle Telenors

aksjonærer inviteres til å delta. Staten må forutsettes å bidra med sin forholdsmessige andel i en slik emisjon; i hvert fall dersom dette er nødvendig for at staten kan opprettholde en eierandel på 34 pst.

Departementet har forutsatt at man vil måtte gå til Stortinget dersom et slikt tilfelle ble aktuelt, med et konkret bevilgningsforslag.

Departementet har for øvrig ikke hatt anledning til å vurdere nærmere de forskjellige spørsmål - i relasjon til selskapet og markedet - som reiser seg ved eventuelt å ha en stående fullmakt av den karakter som er omtalt.